

чески не могат да се удържат срещу разлагащото западно влияние, толкова повече, че и по природа тѣ клонятъ къмъ непостоянство, своеволие и бунтове. Въ 1821 г. тѣ се опълчватъ противъ турцитѣ, после противъ Каподистрия, сега противъ баварцитѣ. Ясно се вижда, че „възстанията произлизатъ отъ простъ нравстенъ упадъкъ на обитателитѣ на тази страна“, обяснява Селимински въ друго писмо до Золотовича отъ есенъта 1843 г. И съ ирония той предава впечатлението си отъ грѣцкитѣ междуособици: „Днеска виждамъ, че една тѣлпа граждани се бие съ други граждани посрѣдъ атинскитѣ улици, съ ножове, съ дървета, съ камъни. Тукъ глави сж счупени, тамъ рѣце и крака, по-нататъкъ око е извадено. Дори децата се биятъ изъ улицитѣ, по примѣра на бацитѣ си. На друго мѣсто женитѣ си скубятъ една на друга коситѣ и се псуватъ по най-позоренъ начинъ, както у насъ правятъ циганкитѣ. Нито стражаритѣ могатъ като полиция да въведатъ редъ и тишина между тѣлпата въ Атина. Страхъ и недоумение обзема всички за изхода на Великото народно събрание“. И той разказва, какъ върху всички чужденци, не само върху баварцитѣ, се сипѣли безразборни ругателства, какъ за охрана на Народното събрание се образувала фаланга отъ 300 души студенти и какъ „всички се готвѣли за война, безъ да се има явенъ неприятель“. Наистина, както бележи той все тогава, въ писмо до Априлова, „грѣцкиятъ народъ е непризнателенъ къмъ своитѣ благодетели, има бунтарски духъ и обича да интригува. Тѣзи свойства го поставятъ въ реда на еврейтѣ“.

Презъ ноемврий 1843 г. Великото народно събрание вече заседава — но каква подигравка съ това свещено мѣсто и съ свободата на словото! „Въ Гърция владѣятъ сега най-зли неразбории и бъркотия въ мисли и думи“, щомъ понятията свобода и конституция се свеждатъ къмъ „присвояване на права безъ задлъжения и взаимни обязанности“ и щомъ подъ политически водачъ се разбира щестлавецъ, подъ воененъ походъ — грабежъ, и подъ първенецъ — гонителъ на чужденцитѣ. „Тежко на народъ, който се възпитава въ такава политика!“ Парламентътъ се е обърналъ на сборище за хули, ругателства и разни непристойни изрази отъ страна на представителитѣ. Грѣмкото оповестяване на конституцията накарва великитѣ сили да ограничатъ грѣцитѣ финансово, така че правителството се вижда принудено да разпустне